

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 2C/278/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414201014
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jenčová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8414201014.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Ivetou Jenčovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, právne zastúpený advokátkou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, proti žalovanému: V. O., I. X.X.XXXX, Z. K. XX, Š. T. M., zastúpený opatrovníkom W. O., Z. K. XX, za účasti vedľajšieho účastníka Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, právne zastúpený advokátom JUDr. Bohdanom Jakubisom, so sídlom Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava, o návrhu na zaplatenie sumy 7.126,90 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 6.301,68 € s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 4.11.2012 do zaplatenia a vyčíslený úrok z omeškania za obdobie od 21.2.2011 do 3.11.2012 vo výške 120,06 €, a to všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti súd návrh **z a m i e t a**.
- III. Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi trovy konania vo výške 2 397,73 €, a to všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.
- IV. Trovy konania vedľajšiemu účastníkovi súd **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny v sume 7.126,90 € , úroku z omeškania zo splátok za obdobie od 21.3.2010 do 3.11.2012 vo výške 279,30 €, 8,75 % úroku z omeškania ročne zo sumy 7.126,90 € od 4.11.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Uviedol, že na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. 493398036, uzavretej medzi jeho právnym predchodcom, Slovenskou sporiteľňou , a.s. a žalovaným dňa 5.2.2008, poskytol právny predchodca žalovanému peňažné prostriedky vo výške 4.979,09 €, ktoré sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach po 75,02 € vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalobca si podanou žalobou uplatnil splátky za obdobie od 20.3.2010 do 20.1.2018, teda v sume rovnajúcej sa žalovanej istine. Úroky z omeškania si uplatňuje v zákonnej výške. Splátky pôvodne splatné od 20.11.2012 do 20.1.2018 sa stali splatnými dňa 3.11.2012, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz, proti ktorý sa však žalovanému nepodarilo doručiť, nakoľko je na neznámom mieste, preto súd v súlade s § 174 ods. 2 O.s.p. platobný rozkaz zrušil a v súlade s § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovil žalovanému opatrovníka.

V priebehu konania vstúpil do konania vedľajší účastník, ktorý sa po doručení žaloby písomne vyjadril. Vzniesol námietku premĺčania s poukazom na čl. 7 bod 7.6.1. VOP, podľa ktorého, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednanja zo strany klienta alebo a) ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, alebo b) ak je klient v omeškaní so splatením poplatkov spojených s úverom, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru..Poukázal na ustanovenia §§ 101 OZ, 103 OZ, aj na judikát R 28/1984, podľa ktorého ak veriteľ môže vyvolať splatnosť dluhu sám, potom môže svoje právo i vykonávať. Teda prvá objektívna možnosť vykonania práva je okamihom, keď veriteľ mohol naj skôr o plnenie požiadať, v danom prípade už vtedy, keď bol dlžník v omeškaní so splatením jednej splátky o viac ako 10 dní. Ďalej namietal aktívnu legitímáciu žalobcu v konaní s poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Uviedol, že žalobca nepreukázal, že pohľadávka voči žalovanému v čase postúpenia na žalobcu existovala, teda, že peňažné prostriedky boli žalovanému skutočne poskytnuté, a že bola spôsobilá na postúpenie. Podrobne ust. § 92 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách rozobral s poukazom na niektoré rozsudky okresných a krajských súdov a citovaním pasáží z nich a ich záverov.

Žalobca súdu doručil písomné stanovisko k vyjadreniu žalobcu, v ktorom uviedol, že v konaní si uplatňuje len neuhradené a nepremĺčané splátky úveru za obdobie od 20.3.2010 do 20.1.2018. Splátky pôvodne splatné od 20.11.2012 do 20.1.2018 sa stali splatnými 3.11.2012, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Poukázal na ust. § 387 ods. 1 a § 392 ods. 2 Obchodného zákonníka. Uviedol, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom, čo znamená, že bez ohľadu na povahu účastníkov sa tento právny vzťah spravuje Obchodným zákonníkom. Ak by sme aj pripustili s ohľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy v určitých smeroch aplikáciu Občianskeho zákonníka, tak táto aplikácia sa v žiadnom prípade nemôže vzťahovať na posudzovanie premĺčania, práve s poukazom na to, že predmetná zmluva je absolútnym obchodom. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Ústí nad Labem 69 IC 1303/2010. K námietke aktívnej legitímácie uviedol, že predložil v konaní relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky, spolu s podacím hárkom, ktoré bez ďalšieho zakladajú aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Poukázal na rozsudok NS SR zo dňa 11.6.2003 sp. zn. 4 Obo 210/01, uznesenie Krajského súdu v Nitre z 27.6.2014 sp. zn. 9 Co 133/2013. Ďalej uviedol, že ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Aj podľa dôvodovej správy bolo hlavným účelom predmetného ustanovenia prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie postúpiť pohľadávku. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. V zmysle prílohy č. 1 zmluvy o postúpení pohľadávky bol žalovaný ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní 1121 dní, teda súčet všetkých omeškaní so splnením čo len časti toho istého záväzku voči banke presiahol 1 rok. Vzhľadom k dikcii ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách vzhľadom na uvedené, by právny predchodca žalobcu konal v súlade s týmto ustanovením, teda neporušil by bankové tajomstvo aj keby písomnú výzvu žalovanému nezasielal. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prievidza, ktoré sa týmto zaoberalo.

V reakcii na toto vyjadrenie právny zástupca vedľajšieho účastníka opätovne poukázal na ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, znova rozobral svoj výklad tohto ustanovenia tak, ako v predchádzajúcom vyjadrení a oprel ho aj o uznesenie Krajského súdu v Prešove 6 Co 119/2013 zo dňa 29.5.2014, aj ďalšie rozsudky súdov., z ktorých citoval. Mal za to, že platne možno postúpiť pohľadávku len po zaslaní písomnej výzvy klientovi banky, čo v danom prípade preukázané nebolo a vzhľadom k tejto skutočnosti je zmluva o postúpení absolútne neplatná. Poukázal na ustanovenie § 39 a § 40 ods. 1 OZ.

Súd vo veci nariadil pojednávania z neúčasti na ktorých sa právny zástupca vedľajšieho účastníka ospravedlnil, opatrovník odporcu raz predvolanie neprevzal, druhý krát sa napriek riadne, s dostatočným časovým predstihom, vykázanému doručeniu nedostavil na pojednávanie. Deň pred pojednávaním súd obdržal mail od žalovaného, že potrebuje pojednávanie preložiť na ďalší deň s tým, že predvolanie prevzal brat, ako poručník, on bol neskoro informovaný. Práve z dôvodu, že sa súdu nedarilo žalovanému doručovať zásielky a nachádza sa, pre súd, na neznámom mieste, bol mu právoplatne ustanovený opatrovník. Súd pojednával v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p..

Právny zástupca žalobcu na pojednávaní trval na podanej žalobe. Pokiaľ ide o argumenty vo vzťahu k premlčaniu, mal za to, že pohľadávka nie je premlčaná. Čo sa týka aktívnej legitímácie poukázal na bod 18.14 všeobecných obchodných podmienok, v zmysle ktorých žalovaný súhlasil s tým, že banka je oprávnená postúpiť kedykoľvek a akokoľvek svoju pohľadávku, a to bez ohľadu na to, či je budúca, súčasná, podmienená alebo nepodmienená a bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého táto pohľadávka vznikla a bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súlade s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie voči klientovi. Toto ustanovenie je v súlade s § 89 ods. 1 zákona o bankách, v zmysle ktorého banka alebo pobočka zahraničnej banky si môžu so svojím klientom zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchyľne od zákona alebo osobitného predpisu. Bol toho názoru, že s prihliadnutím na tieto ustanovenia pohľadávku postúpila banka platne a nie v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Úprava postúpenia v bode 18.14 všeobecných obchodných podmienok zodpovedá právnej úprave postúpenia pohľadávky v Občianskom zákonníku a takáto nezakladá značný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech žalovaného, a preto nemôže byť považovaná za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ak by súd s takýmto názorom nesúhlasil, poukázal, že zmluvu o postúpení nemožno považovať za neplatnú a v tejto súvislosti na rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp. zn. 2 ÚS 87/04. Nie každý rozpor so zákonom má automaticky za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Treba ho vykladať nie len gramaticky, ale opierať sa aj o rozumný výklad. Poukázal aj na názor publikovaný v komentári k Občianskemu zákonníku v roku 2009 Fiala, Kimbl a kolektív, podľa ktorého sankcia absolútnej neplatnosti obmedzuje autonómiu vôle, t. j. jednu zo základných ľudských slobôd. Kritérium rozporu so zákonom nie je možné vnímať doslovne. Je potrebné preferovať voľnosť právneho konania. Sankciu absolútnej neplatnosti je potrebné odmietnuť, pokiaľ pri hľadaní zmyslu a účelu právnej normy dospejeme k záveru, že pre skúmaný prípad žiaden zákaz nie je. Tiež je potrebné vysledovať hodnotu, ktorá je normou práva a porovnať ju s ústavnou hodnotou, ktorá by bola obmedzená, a to slobodnú vôľu človeka. Ak chránená hodnota preváži, tak len vtedy je daný rozpor so zákonom, jedná sa o tzv. pravidlo primeranosti. Podľa názoru právneho zástupcu žalobcu § 92 ods. 8 zákona o bankách neobsahuje zákaz postúpiť pohľadávku aj v prípade, ak nebola splatná v čase postúpenia celá, resp. týmto ustanovením nie je chránená hodnota, ktorá by prevážila hodnotu - slobodnú vôľu zmluvných strán. Žalobca nadobudol práva zo zmluvy o postúpení pohľadávky v dobrej viere, a preto sa dožaduje ochrany takto nadobudnutých práv a trvá na tom, že pohľadávku, ktorá je predmetom konania nadobudol platne, táto nebola riadne a včas uspokojená, preto žiadal, aby súd na jej zaplatenie zaviazal žalovaného. V zmysle pokynu súdu doručil platobnú históriu žalovaného.

Z výsledkov vykonaného dokazovania, zo zmluvy o splátkovom úvere, zo všeobecných obchodných podmienok (ďalej VOP), zo zmluvy o postúpení pohľadávok, z oznámenia o postúpení pohľadávok, z výzvy k úhrade a oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, z výpisu z bankového systému, z platobnej histórie žalovaného, ako aj z ďalších listinných dôkazov v spise mal súd preukázané, že na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. 0493398036, uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu, Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným zo dňa 5.2.2008, poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému peňažné prostriedky vo výške 4 979,09 €, ktoré sa žalovaný zaviazal splácať v 119. mesačných splátkach po 75,02 € vždy k 20. dňu v mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.1.2018. Žalobca si podanou žalobou uplatnil neuhradené splátky v počte 95, ktoré podľa jeho názoru, keďže aplikoval inštitút premlčania tak, ako je upravený v Obchodnom zákonníku (4 roky) nie sú premlčané (obdobie od 20.3.2010 do 20.1.2018, pričom žaloba bola súdu doručená dňa 30.9.2013). Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala jej výška, ako to uviedol žalobca vrátane istiny, vyčíslených úrokov a celkového príslušenstva 7 894,97 € a pozostávala z istiny vo výške 6 671,70 €, riadneho úroku vo výške 750,70 € a úroku z omeškania vo výške 436,69 €. Z platobnej histórie žalovaného mal súd preukázané, že poslednú splátku úveru realizoval žalovaný vo výške 2,60 € dňa 1.1.2010. Z výzvy zo dňa 15.4.2009 adresovanej právnym predchodcom žalobcu žalovaného je zrejmé, že právny predchodca oznámil žalovanému, že je so splácaním predmetnej pohľadávky v omeškanií ku dňu 31.3.2009 vo výške 296,56 € a vyzval ho uhradiť dlžnú sumu najneskôr do 10 dní, v opačnom prípade pristúpi k zvereniu vymáhania pohľadávky tretej osobe. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 15.10.2012 bolo právnym predchodcom žalobcu oznámené žalovanému postúpenie pohľadávky vo výške 7 894,97 € súčasnému žalobcovi. Ten vyzval žalovaného výzvou zo dňa 15.10.2012 na úhradu dlhu, ktorý vo výzve špecifikoval (celkom 8 073,76 €), do 30.10.2012 s tým, že mu zároveň oznámil, že ku dňu 15.10.2012 bola vyhlásená aj mimoriadna splatnosť úveru.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky

Podľa ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 92 ods. 8 z. č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Aj podľa dôvodovej správy bolo hlavným účelom predmetného ustanovenia prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie postúpiť pohľadávku. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Navyše v zmysle prílohy č. 1 zmluvy o postúpení pohľadávky bol žalovaný ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní 1121 dní.

Aktívnu legitimáciu žalobcu na podanie žaloby, zostatok úveru, ako aj vznik zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným mal súd preukázané zmluvou o splátkovom úvere, zmluvou o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky, adresovaným žalovanému, všeobecnými obchodnými podmienkami, ako aj výstupom z bankového systému. K oznámeniu postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky predložil žalobca aj podací hárok, a súd má za to, zhodne so žalobcom, že tieto listiny bez ďalšieho zakladajú aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky.

Podľa bodu 18.14 VOP žalovaný súhlasil s tým, že banka je oprávnená postúpiť kedykoľvek a akokoľvek svoju pohľadávku, a to bez ohľadu na to, či je budúca, súčasná, podmienená alebo nepodmienená a bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého táto pohľadávka vznikla a bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súlade s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie voči klientovi. Toto ustanovenie je v súlade s § 89 ods. 1 zákona o bankách, v zmysle ktorého banka alebo pobočka zahraničnej banky si môžu so svojím klientom zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchyľne od zákona alebo osobitného predpisu. S poukazom na tieto ustanovenia má súd za to, že pohľadávku postúpila banka platne a nie v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Úprava postúpenia v bode 18.14 všeobecných obchodných podmienok zodpovedá právnej úprave postúpenia pohľadávky v Občianskom zákonníku a takáto nezakladá značný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech žalovaného, a preto nemôže byť považovaná za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Nepochybné je, že

bol to žalovaný, ktorý si riadne neplnil svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o splátkovom úvere.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky

V danom prípade, vzhľadom na povahu účastníkov zmluvného vzťahu, bola medzi nimi uzavretá spotrebiteľská zmluva.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom

Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods.2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa ust. § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. 4).

Podľa § 3 ods.2 zákona č. 258/2001 Z.z. spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa článku 3 ods.1, ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. .

Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je

to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Keďže medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá spotrebiteľská zmluva, súd má za to, že aj pokiaľ ide o inštitút premlčania, vzťahujú sa na tento právny vzťah ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods.2 Občianskeho zákonníka premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Žaloba bola súdu poštou doručená dňa 21.2.2014. Keďže žalobca si uplatňoval splátky od 20.3.2010 do 20.1.2018, v súlade s aplikovaním trojročnej premlčacej doby, zaviazal súd žalovaného len na úhradu splátok splatných od 20.2.2011, teda nepriznal žalobcovi nárok na úhradu 11. splátok vo výške 825,22 € a vyčísleného úroku z omeškania k týmto splátkam vo výške 159,24 €, a v tejto časti žalobu zamietol. Z priznanej istiny dobudúca od 4.11.2012 (k 3.11.2012 úroky z omeškania boli vyčíslené) súd priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania v súlade s § 517 ods. 1,2, Občianskeho zákonníka.

Súd vzhľadom na vyššie uvedené mal teda za to, že nie celá pohľadávka žalobcu je premlčaná, tak ako to namietal vedľajší účastník, ale len jej časť, ktorú si žalobca uplatňoval v súvislosti s neuhradenými splátkami a príslušenstvom pred 20.2.2011.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 2 OSP tak, že priznal náhradu účelne vynaložených trov konania čiastočne úspešnému žalobcovi tak, že z vyčíslených trov, ktoré si uplatnil žalobca a na ktoré by mal nárok pri úplnom úspechu konania, priznal len alikvótnu časť zodpovedajúcu pomeru úspechu v konaní. Ak by bol úspešný celkom, mal by nárok na náhradu trov vo výške 3 024,22 € podľa jeho vyčíslenia, pri priznanom nároku, kedy je hodnota jedného úkonu 121,81 € za 6 úkonov (prevzatie veci a príprava, podanie návrhu na súd, účasť na pojednávaniach 5.11.2015, 11.11.2015, 5.12.2015, 12.1.2016) + 1 úkone v hodnote 1 = 52,70 € (pojednávanie bez prejednávania) + DPH 20 % 263,51 €, priznal súd za úkony 1581,07 €, režijný paušál 2 x 8,04 €, 4 x 8,38 €, 1 x 8,58 €, DPH k režijnému paušálu 11,64 €, náhrada cestovného 206,90 €, náhrada za stratu času 539,90 €.

V súlade s § 142 ods.2 O.s.p. , vzhľadom na pomer úspechu v konaní súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Kežmarok, 12. Januára 2016

JUDr. Iveta Jenčová
samosudkyňa